

echilibrat, corespunzător forțelor existente în teatru și, bineînțeles, în care dramaturgia originală să ocupe locul de frunte. Stimulați de dezbaterile și concluziile seminarului, ne-am concentrat atenția asupra muncii cu autorii. Dacă în referatul prezentat la seminar asupra proiectului de repertoriu pentru stagiunea viitoare n-am putut preciza decât două dintre cele trei piese românești pe care urmează să le prezentăm, astăzi sîntem în măsură să anunțăm pe cea de a treia, cu care vrem să deschidem stagiunea viitoare. Este vorba de piesa *Visul împlinit* (titlu provizoriu) de Lucia Demetrius, la care lucrăm în prezent cu autoarea. Sîntem bucuroși să prezentăm o nouă piesă a Luciei Demetrius, a cărei dramaturgie constituie o contribuție valoroasă la stabilirea și menținerea profilului teatrului nostru. Un alt exemplu, tot în legătură cu repertoriul, privit ca unul din elementele determinante ale profilului unui teatru, este și acela că intensificînd lecturile noastre și extinzînd activitatea secretariatului literar în sensul captării unor mai numeroase surse de informare, am supus aprobării forurilor noastre superioare piesa scriitorului elvețian Dürematt, *Marele Romulus*, pe care o considerăm o reu-

șită satiră împotriva expansionismului, a absolutismului și a războiului și pe care o socotim potrivită profilului teatrului nostru.

Cum însă „profilul“ nu este sinonim cu „repertoriul“, după cum nu este sinonim nici cu „specificul“ unui teatru, grija pentru obținerea lui nu se limitează la alegerea cît mai judicioasă a pieselor ce urmează să fie reprezentate.

Ne propunem, așadar, o contribuție mai eficientă la realizarea calitativă a spectacolelor noastre — tot o problemă de profil —, o mai strînsă legătură cu publicul, o atenție sporită popularizării spectacolelor noastre printr-un afișaj de calitate, prin programe cu un conținut educativ etc.

Desigur, nu putem înregistra încă rezultate practice, de pe urma concluziilor seminarului, în toate sectoarele activității noastre. Cert este însă că s-au creat premisele unei munci mai organizate, ale unei coordonări în ce privește sarcinile noastre și — în afara oricărei exagerări de circumstanță — ale unui elan constructiv în activitatea noastră.

Lia Marmeliuc

Secretară literară a Teatrului Municipai

Primele rezultate

Inițiativa convocării seminarului de la București a fost cît se poate de bună și, pe cît îmi stă în putință, voi arăta mai jos pentru ce și în care direcții mai cu osebire.

Înainte de toate, e bine că am putut să ne cunoaștem direct, timp de o săptămînă, și să schimbăm felurite opinii între noi. Cei mai mulți nu ne știam decât după semnătura de pe adresele oficiale, și asemenea autografe nu ne spuneau prea mult.

Pe de altă parte, ar fi o naivitate să afirmăm că ne-am întors complet transformați și că în prezent situația din sectorul nostru de activitate e cu mult mai înfloritoare decît pînă deunăzi. Ceea ce se poate simți este o ameliorare a stilului de muncă, ameliorare progresivă și pe care o voim de durată. Ea nu e decît urmarea limpezirii perspectivelor pe care le avem, a cernerii ce s-a făcut în timpul seminarului, cînd s-au ales sarcinile reale și de primă însemnătate de zgura tuturor

însărcinărilor accidentale, nespecifice.

Ceea ce ni se pare mai folositor e că n-am plecat acasă cu un cod de directive precise, cu un bagaj de soluții gata pregătite, pe care să le aplicăm toți deopotrivă, în mod mecanic. Ar fi fost inutilă de altfel întreprinderea de la București și ni s-ar fi subestimat, în mod flagrant, capacitatea de inițiativă. Este foarte bine că ne-am întors numai cu sugestii, dar cu sugestii prețioase, închizînd în sine posibilitatea celor mai felurite aplicări. Căci, orice s-ar spune, problemele imediate ce se pun la Teatrul Tineretului nu seamănă totdeauna cu celea ce stau în fața colegilor de la Oradea, sau cu ale noastre, ale ieșenilor. Înaintea tuturor celorlalte, trece sarcina prezentării pe scenele teatrelor din întreaga țară a cît mai multe și mai valoroase piese noi, inspirate din lupta muncitorilor, țăranilor și a intelectualiilor cinstiți, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea unei

vieți noi, ferice, în patria noastră. Congresul al III-lea al P.M.R., ca și sărbătorirea celor patru decenii de la înființarea partidului, ce va avea loc în mai viitor, sint evenimente menite să transforme preocupările și munca secretarilor literari ai teatrelor, într-o adevărată problemă de conștiință cetățenească.

Pentru mult prea puținul realizat în ultimii ani în domeniul promovării dramaturgiei originale, Teatrul Național din Iași a fost pe drept criticat, în cadrul seminarului. Am făcut de pe acum primii pași pentru remedierea acestei situații cu totul reprobabile, dacă se au în vedere posibilitățile Iașului ca vechi și puternic centru cultural. Secretariatul literar a căutat să-și țină angajamentul luat încă mai înainte față de revista „Lupta de clasă”, și a triat întregul fond de piese originale existent. Din cele peste treizeci de lucrări analizate, a fost reținută deocamdată, ca având reale calități artistice, piesa lui Al. Cocea, *Io Ștefan Voievod...*

În lumina seminarului, care ne-a dat noi îndemnuri în ceea ce privește sporirea speciilor genului dramatic, am reluat colaborarea cu tânărul scriitor Andi Andrieș, în care intuim un dramaturg cu reale posibilități, în special în direcția comediei satirice. Ultima sa piesă, *Luna pe tarabă*, se află acum într-un stadiu înaintat. Printre sugestiile valoroase, reținute de la consfătuire, a fost și aceea a atragerii auto-

rilor locali în problemele teatrului, a cointeresării lor în munca secretariatului literar și a consiliului artistic. Conducerea teatrului nostru, de acord cu organele de partid și de stat, a convocat într-o ședință specială pe dramaturgii și prozatorii din cadrul filialei Iași a Uniunii Scriitorilor. După o expunere rezumativă a concluziilor seminarului de la București, s-a trecut la dezbaterea citorva probleme privind relațiile actuale ale scriitorilor cu teatrul. Scriitorii ieșeni au primit cu multă căldură apelul nostru de a-și spori eforturile pentru îmbogățirea dramaturgiei legate de cele mai însemnate probleme ale actualității. Promisiunile pe care ni le-au făcut cu acest prilej unii scriitori, ca Ion Istrati, George Vasilescu, Andi Andrieș, ne îndeamnă să credem că munca secretariatului literar și a consiliului artistic de la Naționalul din Iași va trece în lunile următoare printr-o perioadă de mare febrilitate. Ni s-au făgăduit trei comedii noi din viața orașelor și a satelor, o piesă reflectând munca de pe un șantier de construcții, altele dedicate educării intelectualilor de către partid ș.a.m.d.

Evident, lucrările seminarului au fost rodnice. Iată de ce acel „la revedere, pentru la toamnă” — făgăduit la despărțire — e așteptat să se împlinească de către toți secretarii literari, cu multă nerăbdare.

V. Panait

Secretar literar al Teatrului Național
„Vasile Alecsandri” din Iași

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Str. Constantin Mille nr. 5 - 7 - 9 — București
Tel. 14.35.58

Abonamente se fac prin factorii poștali și oficiile
poștale din întreaga țară

PREȚUL UNUI ABONAMENT

lei 15 pe trei luni, 30 lei pe șase luni, 60 lei pe un an

Filmul citorva tipuri din societatea burgheză, așa cum apar în piesa acad. Victor Eftimiu Parada, pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale”, a fost surprins de retina aparatului fotografic. Interpreții lor (de sus în jos, stnga): Niki Atanasiu (în 5 ipostaze), Silvia Dumitrescu-Timică, Ion Manu, Cela Dima; (mijloc): Agepsina Macri (2 ipostaze), Ovid Teodorescu, Coca Andronescu, Carmen Stănescu (în toaletă de seară și apoi ca „amazoană”), Victor Moldovan; (dreapta): Gr. Vasiliu-Birluc, Elvira Godeanu (2 ipostaze), C. Bărbulescu (la începutul și apoi la apogeul „carierii”), A. Demetriu, C. Diamandi și — mezinul distribuției — Doruleț Căprariu.

